

træt, men fortrist af Luren i din Mand. Farvel og på Gensyn!

Et Ord til de unge i det tyvende Aarhundrede.

(Fortf.)
I Politisk vil Fordringerne om alvorlige, maaltbevisende Mænd, der vil og kan yde værdifuld Tjeneste, blive stærkere og stærkere. Jo mere vi kommer i Berøring med floge og ærlige Menninger, med Statsmænd og ikke med dem, der kun er paa Sag efter at faa mange Stemmer, desto mere vil vi lære at sætte Pris paa dem. Vi vil da ikke alene spørge om Mænd, der kan lade en Bevægelse og store gode Ideer igennem; men vi ønsker Mænd, som ogsaa kan forhindre, at daarlige Ideer bliver antaget og virkeliggjort. Det er ofte sket, at den Politisk, som Hiertallet syntes om, var farligt for Land og Folk. Vi trænger til Mænd, der ikke lader sig vildlede af den offentlige Mening; men som hvis det er nødvendigt, er rede til at handle og tale imod Hiertallets Mening.

De bedste Borgere er ikke bange for at sætte deres Stemme bort ved at stemme sammen med Mindretallet.

Naar vi kun overskaffet betragter vore politiske Forhold, ser det ud, som om den demokratiske Tyranni nok kunde virke ganske modsat af opmuntrende. En fremfribesværlig og arbejdende Nation kan ikke stoppe for at se efter, hvad dens Smaamænd bruges til. Vi bliver vildtvoren af de rige og udbytter af de fattige. Trufter og Foreninger transigerer dem alle. Men alle disse Under er kun midlertidige. De Mænd, som i Fortiden har løst store Problemer, vil ikke blive skuffede af disse, som Nutiden bringer. Det, der en Gang er bundet for Næstædighed og Samværelighed, vil aldrig gaa tabt. „Gode Karakterer og Personligheder og hele Fremtid skal formes og dannes. Vi lærer at elske Gud gennem vor Skærlighed til andre Menninger, og jo mere vi lærer at se bort fra os selv og tjene og elske andre, jo nærmere kommer vi Gud, og jo hæftigere og sønnere vil vort Liv forme sig for os.“

Der er noget magtfuldt og stort over hvert menneske; thi alle har vi faaet frit Valg; vi kan gaa i Dalene, hvor der ingen Udflugt og intet Solstin er, eller vi kan tage mod Raaden fra Gud, og han vil da jere os opad, saa at vi naar vor Bestemmelse: at blive frie, selvstændige Personligheder, der lever hver Dag sandt, og at vi er under stadig Udvikling og Vækst.

Særlig hos unge Menninger giver Kraft og Energi sig tydeligt til Kende; thi hver ung er som en magtig Beholder, indtil med Kraft. „Giv mig en Dag og giv mig Sundhed, helse og læselig, og jeg vil saa sejeres Pragt til at blegne.“ er det dygtige Menneskes dristige Udsagn. Hvis vi forstaa at bruge vor Kraft og vore Gæver paa den bedste mulige Maade, er der næppe en Grænse for, hvad hver eneste af os kan gøre. Den, der bruger sin Største paa rette Maade, vil komme langt længere, end han nogen Sinde har ventet sig; thi sine dristigste Drømme. Han vinder maasse ikke saa stor Rigdom, Berømmelse eller Ære; men han faar virkelig noget gjort, som paa anden Maade tæller mere og er mere betydningsfuld end dette. Man hører ofte, at de, der er kommet frem til Foretællingerne, siger, at de havde aldrig drømt om, at de nogen Sinde skulde blive i Stand til at gøre saa meget. Men Hemmeligheden derved er den, at alle er rede til at hjælpe den.

*) Det er rigtigt, at vor Skærlighed til Gud skal vise sig i Skærlighed til Brodrene (og i Broderkærlighed Skærlighed til alle). Men det maa hæves med Styrke, som Apostelen siger: „Vi elske, fordi han elskede os først“ (1. Jod. 4, 19). Guds Skærlighed til os er det første, og skal det blive til noget med vor Skærlighed til Gud og Mennesker, saa maa Guds Skærlighed først tilgives.

Det er skønt, hvad her siges om praktisk, hverdagsagtig Kristendom, men Kristendommen kan aldrig vist sig mere praktisk i Livet end i dens Begyndelse. Søndags Kristendom og Dagmæssig kristendom og Udsættelse, og praktisk hverdags Kristendom, naar dens oprindelige Sandheder hæves og efterleves. Maa det ske i vor Udvikling i vort Aarhundrede.

vi giver os selv og vort Arbejde i Guds Haand, kan han velsigne os og frugtbar gøre vor Virksomhed. Saa længe vi halter til begge Sider, med den ene Fod paa den ene Side af den Fod, der dannet sig mellem Guds og Døvelens Rige, og med den anden Fod paa den anden Side, vil Mødelsen for at falde i Bloden altid følge os, for vi ved da ikke, til hvilken Side vi drimer i Land.

Det vil blive klart for mange, at Kristendommen er den eneste Ting, der kan gøre os rigtig frie og lykkelige, og vi ikke alene haaber og tror paa en udfølgelig Vælfærd i Evigheds Land; men vi modtager den allerede her paa Jorden, og den bringer Harmoni og Livskraft ind i hele vor Tilværelse. Den former og forstærker vore Følelser og vore Drifter, og den giver os Kraft og Energi til vor Gerning. Maa det det tidt ser ud, som om vi skriftne ikke er saa glade, som mange andre, fordi vi ikke ser saa højlydt; men det er en juldigtig forfærdig Bedømmelse. Det maa siges, at den Glæde, der stille og rolig bæres i Hjertet og helt gennemtrænger et Menneskes Væsen, er af en langt ædlere og finere Bærelse, end den, der spiser frem af andre Ting, og den forgæver ikke med Sjælflykt, men følger os ud over Død og Grav.

Det tyvende Aarhundredes Kristendom vil ikke begræde sig i Taarer, saadan som overspændte Menninger Tid til anden har gjort. Der vil blive en Tid, i hvilken de skriftne jeres ind i en Verden af Lys, Færd og Glæde, Skærlighed, Nidhed og Dyd vil blive paafønlige og værdifulde som værdifulde, religiøse Hjælpe midler i vor Stræben efter at tjene vor Gud og vor Næste.

I vor Tid maa vor Arbejdsplads være hellig for os som en Kirke, for der er det, at vi skal staa vor Brødre, og der er det, at vi har Karakter og Personlighed og hele Fremtid skal formes og dannes. Vi lærer at elske Gud gennem vor Skærlighed til andre Menninger, og jo mere vi lærer at se bort fra os selv og tjene og elske andre, jo nærmere kommer vi Gud, og jo hæftigere og sønnere vil vort Liv forme sig for os. *)

Der er noget magtfuldt og stort over hvert menneske; thi alle har vi faaet frit Valg; vi kan gaa i Dalene, hvor der ingen Udflugt og intet Solstin er, eller vi kan tage mod Raaden fra Gud, og han vil da jere os opad, saa at vi naar vor Bestemmelse: at blive frie, selvstændige Personligheder, der lever hver Dag sandt, og at vi er under stadig Udvikling og Vækst.

Særlig hos unge Menninger giver Kraft og Energi sig tydeligt til Kende; thi hver ung er som en magtig Beholder, indtil med Kraft. „Giv mig en Dag og giv mig Sundhed, helse og læselig, og jeg vil saa sejeres Pragt til at blegne.“ er det dygtige Menneskes dristige Udsagn. Hvis vi forstaa at bruge vor Kraft og vore Gæver paa den bedste mulige Maade, er der næppe en Grænse for, hvad hver eneste af os kan gøre. Den, der bruger sin Største paa rette Maade, vil komme langt længere, end han nogen Sinde har ventet sig; thi sine dristigste Drømme. Han vinder maasse ikke saa stor Rigdom, Berømmelse eller Ære; men han faar virkelig noget gjort, som paa anden Maade tæller mere og er mere betydningsfuld end dette. Man hører ofte, at de, der er kommet frem til Foretællingerne, siger, at de havde aldrig drømt om, at de nogen Sinde skulde blive i Stand til at gøre saa meget. Men Hemmeligheden derved er den, at alle er rede til at hjælpe den.

*) Det er rigtigt, at vor Skærlighed til Gud skal vise sig i Skærlighed til Brodrene (og i Broderkærlighed Skærlighed til alle). Men det maa hæves med Styrke, som Apostelen siger: „Vi elske, fordi han elskede os først“ (1. Jod. 4, 19). Guds Skærlighed til os er det første, og skal det blive til noget med vor Skærlighed til Gud og Mennesker, saa maa Guds Skærlighed først tilgives.

Det er skønt, hvad her siges om praktisk, hverdagsagtig Kristendom, men Kristendommen kan aldrig vist sig mere praktisk i Livet end i dens Begyndelse. Søndags Kristendom og Dagmæssig kristendom og Udsættelse, og praktisk hverdags Kristendom, naar dens oprindelige Sandheder hæves og efterleves. Maa det ske i vor Udvikling i vort Aarhundrede.

der er i sit Arbejde og gør sit Arbejde med hele sin Sjæl. Det er paa den Maade, at vort Arbejde skal blive noget stort for os, og derigennem skal vi adle det. Vi skal gøre et hjuldrigt Arbejde, hvad vi faa end har med at gøre, og det kan kun ske derved, at vi altid gør vort bedste; men saa vil ogsaa vort Arbejde blive fornøjeligt og interessant for os, og det vil være rige Frugter.

Det tyvende Aarhundrede vil kræve en god Uddannelse af sine Folk. Man vinder ikke noget stort ved at jøre. Der er altid Brug for Tro, der kan være Ledere i Verdensudviklingen; men disse kommer ikke op eller frem uden Anstrenge. Trin for Trin maa de tage op ad den Trappe, der fører op i Høiden. Det er lige saa let at gøre store Ting som at gøre smaa, hvis du blot fortaar, hvordan de skal gøres. Men den eneste Maade, hvorpaa vi kan lære at udjøre store Ting, er, at vi først lærer at udjøre de smaa Ting paa en god, nøjagtig og tjenlig Maade. Hvis vi ønsker at gøre noget stort, maa vi taalmodigt forberede os dertil gennem mange Aar. Men der er ingen Grund til at være forhalet med sin Uddannelse. Ingen forstandig Mand vil jøre over den Tid, han brugte til Forberedelse for Livet, naar han da har bragt den med det bestemte Formaal for Øje at gøre sig rede til sit Livs Arbejde.

Men her maa vi standse ved den sørgelige Sandhed, at saa mange unge Menninger staa vækende overfor, hvad de skal gøre. De drøjer sig snart til en Side og snart til en anden; men derved spildes der Tid. Den, der vil frem, maa vide, hvad han vil gøre; han maa kende det Maal, som han stræber at naa. Mange Menninger, ja hele Nationer, er gaaet til Grunde, fordi de har tabt deres Maal af Syne og har begyndt at tilfredsstille deres egoistiske Lyster og Tilfredslystigheder.

For at kunne udrette noget og komme frem, maa der være Udholdenhed og Maalbevidsthed til Stede, og der maa gøres et ihærdigt Arbejde i den bestemte Retning, som vi har bestemt os til at gaa i. For alle vil en Stoltræning være en næsten umuliglig Gjerning; men det, der skal naas ved et Stoltræning, er ikke en Menings Rindfald og en sin Politur; men det er noget langt større og vigtigere. Det, som vor Tids Stoltræning er, er at give sine Gæver, er Dydighed til at gaa ud i Livet og gøre en Gerning til Velsignelse for hele Samfundet. Det betyder ikke, at de skal gøre noget særligt iøjensynende, der kan blive skrevet ned i Tidens Historie, men det betyder, at de skal forstaa deres Ansvar og gøre Gavn paa den Plads, hvor de har deres Bestemmelse. Deres Gæver skal udvikes, saa de bliver i Stand til at gøre noget, og deres Villie reflekteres, saa de ved, hvad de vil og vil det gode og rette. Det gør saa mindre til Sagen, om deres Gerning i det ydre ser stor og glimrende ud. Tid udjøres de jerske og ædleste Heltegerninger, uden at mange lægger hunderligt Mærke dertil. I vor Tid anerkender vi Udviklings Lov, og vi indser, at selv den ringeste Tanke og simpleste Handling kan blive Aarsag til Verdensomvæltninger, og derfor maa vi være paa Vagt over enhver Mindet; det, som vi gør eller undlader at gøre, kan ikke forandres, fordi Nutiden vender aldrig mere tilbage, og de Prætorer, som vi nu i Form af Ord og Handlinger udtrykker, kan vi ikke tage tilbage igen, og deres Virkninger raaber vi ikke længere over.

Vor Tids Stoltræning paa at lære de unge Menninger, hvad der kræves af dem, og at sætte dem i Stand til at gaa ud i Livet og hvede sig i Nutidens Aar. Der er her ikke blot Tale om at gøre en Gerning, der kan besejme Udværen med det nødvendige til Livets Opbehold; at dette kan blive muligt, bliver der naturligvis ogsaa taget Hensyn til; men Samfundet træder i vor Tid noget mere af os. Det kræver, at vi skal have Hjerte og Sind aaben for de store Spørgsmaal, som er fremme og kræver deres Løsning. Det kræver, at vi haade i Ord og Gerning viser, at vi har Hjertet paa rette Sted, saa vi hjælper de nødsiddende, træster de sørgende og tager os af dem, der lider Uret.

Det er den skarpsindige, dybtstående amerikanse Digter Emerson, der har udtalt, at der er en Tanke, som hver Dag bliver fremstillet og praktiseret i Livets Virkelighed af mange, og det er den jordbundne,

egoistiske Tanke, at vor første Pligt er at famle Penge og Gode, vinde Maat og Berømmelse. Noget af dem vil med et Stulder-træk spørge om, hvad det er, man taler om, naar man formener Mennesker til at leve jant og harmonisk og glæde sig over Naturens, Bøffens og Kunstens Skønhed. Sandhed og Skønhed er desværre for mange kun tomme Begreber; men Guld og Sølv derimod er lofende og klingende Begreber for dem.

Andre har Trangen i deres Sjæl til Værd, Skønhed og Sandhed; men de tvæler denne Trang, idet de hveder den vente, indtil de faa bedre Stunder til at tænke paa den Slags Ting. De slider og slæber saa Aar efter Aar for at vinde sig en Formue, og de vente, at naar de først er rige, saa skal de rigtig vinde de ædle og rene Glæder, og saa vil de ogsaa begynde at tænke paa Livet efter Døden og prøve paa at vinde det. Hvor sørgeligt bliver de ikke skuffede! Naar de endelig er rede til at glæde sig ved Livet og se af dens rene og dybe Livslyst, saa er Modtageligheden hos dem for længe siden blevet tilintetgjort, og for mange ledsonnelige Aar, hengaaet med at famle sammen, kommer nogle endnu mere ulfkelige, fordi nu fortaar de, at de tog fejl, og Livet her paa Jorden har ikke længere noget tillokkende for dem, og det sønnere og ædlere Liv med en Evigheds bag sig, naar Livet her paa Jorden er til Ende, er de helt fremmede for. De har en gang høit en sjen Ungdomsdrøm; men de sigtede, og dermed gav de Afkald paa den sande, varige Lykke. De træster efter Liv, og nu haade de ved Livslystens Rande og begærer at faa deres Lyst tilfattet; men de har glem, hvordan de skal være sig ad dermed. Mange unge nyter vedblivende paa Høvedet, og de giver ikke efter, jor bitter, tunge Erfaringer har overbevist dem om Sandheden af det, som Slagt efter Slagt gennem fine hyperfe Mænd har bevidnet, Nidigheden af. At faane de unge for disse tunge Ting og hjælpe dem til at vælte det, der kan gøre Livet lyst og lykkeligt for dem og jere Himlen ned paa Jorden, er Skolens hovedformaal.

I vor Tid gaar der et Raab ud over Jorden efter Mænd med klare, karpsindige Tanker og jaste Villier; efter Mænd, der staa fast paa Jorden, og som kan se Tingenes Virkelighed, som de er, og som fortaar at handle i Overensstemmelse dermed. Særlig kræves der Syn for, at der er stor Forskel paa Ret og Uret, og at denne Forskel paa tydelig Maade giver sig til Kende overalt. Paa frugtelig Maade viser Syndens og Uretfærdighedens Frugter sig, idet kvinder og Børn berøves den Lykke, som de har Ret til, Hjert efter Hjert spiser i Grus og Sjæl efter Sjæl gaar til Grunde. Nu og da, naar Ondskab har ralet alle stærkt, vil Frugterne vise sig i Form af en bloddrøppende Årg, i hvilken Broder kamper mod Broder, og i hvilken de flæmbygte og mest grusomme Rædselsgerninger bliver udøvet. Men vi behøver ikke at jøre efter saa frygtelige Begreber for Syndens ødelæggende Følger. I det daglige Liv ser vi dem i Overfølsomhed, og vi forstaa, udebt derat, at hver eneste frydlig Handling vil jere eller senere bringe Søndergængelse, Udelæggelse og Udartning ned over os, medens det at øve Ret og Skel til alle Sider, ikke alene mod Menninger, men ogsaa mod Gud, der skaber os og paa saa mange Maader har været god ved os, ogsaa bringer sine Frugter, men af ganske modsat Art, nemlig i Form af færdigt og aandsfriskt Liv.

Her er det paa sin Plads at advare frugtligt og bestemt mod Spillelyst, idet det egentlig er baseret paa Snuffet om at faa noget for intet, og den kan altsaa jilles i Klasse med Vedrageri og Lyveri. Men dette at faa noget for intet er ødelæggende for et Menneskes Karakter, lige meget paa hvad Maade det end sker, for det leber til Uværdighed for alvorligt Arbejde. Den, der spiller, røgt eller skraa Tobak, nedfætter sin Arbejdsevne i saa betydelig en Grad, at Gennemsnittsummen i Pengesværdi fattes altfor lavt, naar der siges, at gennemsnitlig tjener disse 200—500 Aar. mindre pr. Aar, end de funde tjene, hvis de undlod at gøre disse Ting. Her er ganske vist kun Tale om dem, der gør de store Arbejde med Sjernen. Men alle er indbefattet, naar Tab paa

anden Maade betragtes. Disse Ting fader Dømmekraften, og de tager den kostbare Tid, som funde bruges paa langt bedre Maade. De enten giver Udværen en fattig og ussel Foretælling, fordi i. Eff. Kortspil kun bringer enkelte Farver eller ganske faa tekniske Begreber frem til Betragtning, eller ogsaa bedøver de de alvorlige Sjernesøller, saa vedkommende Menneske ikke længere kan tænke fundt og klart. Uden at komme nærmere ind paa den Stede, som disse Ting gør i moralsk og aandelig Henseende, skal her kun omtales, at mange af de dygtigste og bedste Foretællingsmænd i vor Tid spørger dem, der søger Anstættelse i deres Foretællinger, om de gør nogen af disse tre Ting, og kan de ikke svare betyngende, bliver de afsjitt med det samme. Det viser, hvorledes der ses paa denne Sag fra et Foretællings-Standpunkt, og Forholdet bliver ikke bedre set under andre Synspunkter. (Mere.)

Til Salg.
Frugtbar Agerland i vor kooperative Koloni ved Grandon i Foret Co., Wis. Lave Priser. Rette Billaar. Efr. efter vore under Statistisk udværdigede Værdier.

PER-OLA LAND COMPANY,
7 Main, Grandon, Wis.

160 ACRES — fem Mil fra Thief River Falls, omtrent Halvdelen opdyrket, 28 Acres tilnaet med Vinterrug og Timothy. Godt 2-Værelses Hus. Stald til 30 Kreaturer. Maskin-Skur osv. Sædeles billig til \$45.00 pr. Acre, og paa Vilkaar, der passer Køberens. Er nu udlejet, men kan faas straks. Dette er den bedste Lejlighed for en Mand med lidt Penge.

160 ACRES, aaben Prærie med nogen Smaaskov, godt drenet og udmerket Jord, fem Mil fra By. \$25.00 pr. Acre med \$500.00 udbetalt. Lige derved en halv Section til Leje for Part af Afgræden, 110 Acres opdyrket; godt lille Hus og Stald; godt Vand.

160 ACRES, — otte Mil vest for Mahanomen; hvis solgt hurtigt da \$47.50 pr. Acre paa Vilkaar efter Køberens Ønske. — Overdragelse straks; godt nyt Hus; god Stald, „granery“ osv.

Nogle faa Kvant-Sectioner til \$15.00 pr. Acre, 6 til 10 Mil fra Jernbanely. Jeg køber og sælger, men køber kun under gangbar Pris, saa jeg kan altid sælge billigere end andre.

JOHN BRATRUD,
Thief River Falls, — Minnesota.

Den dansk-lutheriske Koloni i det jydke Colorado.

Strik i Dag om udjølrig Dplysning angaaende Sommerforskjønerne, som afgaar hver Tirsdag til Cassilla Citate i det jydke Colorado, hvor Farmere tjener store Penge ved at dyrke Alfalfa og Markarter og ved at fede Kvæg, Faar og Svine. Giv mig en Lejlighed til at fortælle Dem om vore Maner for en dansk lutherisk Kirke derude og Kompagniets Lyfte om \$2500 til dette Jyemede. Kolonien tilbyder en hyperlig Anledning for enhver til at blive Selvejer af et Stykke værdifuldt Land. Sælges med en lille Udbetaling og lang Genstand paa Reften. Ibeelt Altima. Efr. straks til

Dan Vando,
Special Representative,
537 Nange Building, Omaha, Nebr.

Tre nye Rumre af

Kritisk og Folkebibliotek.
Harms, Blumhardt og Moffat
Kritiske Levedesløb i det 19 Aarhundrede I. Ved Paf. A. C. L. Grove-Rasmussen. 276 Sider. Indb. i grønt Skirting med Guldfarv. Pris 50 Cts.

Billeder fra Folkelivet. Ebn Fortællinger af J. C. von Hoffsten med Fortællernes Tilladelse oversat af Paf. G. Minter. Forord af Komtefe S. Knuth. 223 Sider. Smukt Skirtingebind. Pris 50 Cts.

Verdens Ende. En Skærlighedshistorie af Ebn. Eggleston Forfatter af „Aarg“, „I Kampens Vinding“ o. fl. 320 Sider. Brun Skirting med Guldfarv. Pris 50 Cts.

Kritisk og Folkebibliotek redigeres af Paf. G. Minter, Præst ved St. Lukkas Kirke i København. Det er udelukkende gode, rene Bøger, der bringes. De tre ovenftaaende vil danne et værdifuldt Tillæg til enhver Bogsamling.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Gamle Kristen Talsens Historier og Fortællinger

Udgivet af Ublaaget for Andre Missions Børnegudstjenester i Danmark. 78 Sider. 25 Fortællinger. Med Fortællernes Portræt paa Småpapir. Pris 25 Cts. DAN. LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

WHAT is it that makes a soap desirable for the bath and toilet? Is it perfume? Or is it mildness, purity, quality?
The makers of Ivory Soap believe it is the last three. Ivory Soap is so mild, so pure and of such high quality that no perfume could improve its delightful natural odor.
It gives a rich, copious, bubbling lather, yet rinses easily. It cleanses perfectly and leaves the skin feeling as good as it looks.

IVORY SOAP IT FLOATS

Til Konfirmationen.

Naar De skal vælge Konfirmations-Gaver, da glem ikke den smukke og i alle Henseender for Anledningen passende Gavebog

„Ved Skillevejen“.

Denne Bog indeholder originale Bidrag af Pastor C. Skovgaard-Petersen, Past. Olf. Ricard, Prof. P. S. Vig og andre. Den er særdeles smukt udstyret. Særskilt Ud-gave for Drengene og for Piger. Enkeltprisen er 50 Cents. Specielle Partipriser opgives paa Forlangende.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

FIRE NYE BØGER.

G. H. Oisei: En Skotte. Historien om John Knox, Skotlands Reformator. En saa livlig Skildring, at den fængsler som nogen Roman, og dog historisk tro og korrekt. 216 Sider. Smukt indbundet. Pris \$1.00.

„Assessor Vilhelm“: Paradisets Have. De unge Hjem tilegnet. Udgivet af Gunnar Engelberg, smukt indbundet. Pris 60

Ehr. Ludwigs: Salme og Sang. Den danske Salmebog og danske Salmedigtere. 112 Sider. I Omslag. Pris 60

J. M. Ch. Winther: De sidste ti Aar i Japan. 96 store Sider. I Omslag. Pris 30

Danish Luth. Publishing House, Blair, Nebraska.

Ny dansk Læsebog.

Iste Del af Ny Dansk Læsebog foreligger nu færdig. Den er paa 64 Sider trykt med Dels latinske og Dels gotiske Topper i flere Størrelser. Pris kartonnet, 25 Cents.

Uf Bogens Forord hidrætted følgende: Første Del af „Ny Dansk Læsebog“ er bestemt til at bruges haade i den danske Hverdagsskole og i Søndagskolen. Vi har faaet en saadan Bog haardt. Sidst har man springet lige fra A B C til Katekismus og Bibelhistorie; det turde være for langt et Spring for de fleste Smaabørn. Men her er en Læsebog, som netop er afskåret for den Periode i Undervisningen, som ligger mellem Begyndelsen og den værdifulde 2. Del, den nu bliver brugt her, og Komiteen er vis paa, at det vil vise sig, at Uden vil gøre god Tjeneste.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebraska

DRENGE OG DRENGE.

Skildringer fra Missionsmarken. Med Illustrationer. Oversat af Karen Røder. Ind. 50 Cents. Det er en Bog, som sikkert vil fremme Missionskærligheden blandt de unge. Den fører os rundt til Verdens forskellige Egne og fortæller saa friskt om Drengeens Kaar derude — om sorte Negerdrenge — brune Araberdrenge — Drenge i Indien, paa Ceylon, i Kina, Japan og paa Amerikas Prærie — om deres Leve, deres Evner, deres Lyst og deres Savn. — Bogen har mange friske Billeder og vil være en god Gave til Arbejdere i Søndagskole og Ungdomsdeling, men først og sidst til — Drenge. (Dansk Missionsblad).

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.